

JIŘÍ KRUŠINA

NA CESTÁCH SE SLAVÍKEM

PŮVODNĚ SOUDEM ZAKÁZÁNA

DEŠÍTKY DOSUD NEPUBLIKOVANÝCH ZÁŽITKŮ A FOTOGRAFIÍ Z CEST
S NEJPOPULÁRNĚJŠÍM STŘEDOEVROPSKÝM ZPĚVÁKEM

NA CESTÁCH SE SLAVÍKEM

DESÍTKY DOSUD NEPUBLIKOVANÝCH
ZÁŽITKŮ A FOTOGRAFIÍ
Z CEST S NEJPOPULÁRNĚJŠÍM
STŘEDOEVROPSKÝM ZPĚVÁKEM

J I Ř Í K R U Š I N A

NA CESTÁCH SE SLAVÍKEM

JIŘÍ KRUŠINA

Autor se narodil 12. 1. 1983 v Opavě, ale jeho dosavadní život je úzce propojen s hornoslezským Krnovem. Po střední škole vystudoval Odbornou školu vojenské policie ve Vyškově a pracoval jako vrchní inspektor Vojenské policie ČR v Prostějově. V polovině roku 2004 nastoupil do regionální redakce. Tu po pár letech opustil a stal se zaměstnancem v Česku nejúspěšnějšího a nejčtenějšího deníku Blesk. Dnes patří mezi přední novináře a fotografy Moravskoslezského kraje. Při zaměstnání vystudoval Management volného času a rekreologie na Univerzitě Palackého v Olomouci. S Karlem Gottem spolupracuje od roku 2005. Důvěra Mistra k mladému novináři ze Slezska postupně rostla. Vrcholem spolupráce byly zahraniční cesty do USA a Ruska. Ve svém dosavadním životě si reportér splnil téměř všechny chlapecké i mužské sny. Nyní se soustředí zejména na výchovu svých malých dcer.

OBSAH

- Příběh 1. Dodržel slovo a ozval se
- Příběh 2. Cenná rada Jardy Jágra
- Příběh 3. Autorizace se protáhla
- Příběh 4. Nemocné děti jím otrásly
- Příběh 5. Medvídek a Oldova slabost
- Příběh 6. Nepřijel kvůli nemoci
- Příběh 7. Tančil před sboristkami
- Příběh 8. Rozjímání v prázdné hale
- Příběh 9. Karel z pódia neodešel
- Příběh 10. Vyšlápl si na ochranku
- Příběh 11. Nehoda mu změnila plán
- Příběh 12. Uvázl v malém fordu a dal slib
- Příběh 13. Nápad na pohřbu Waldy
- Příběh 14. Karel slavil sedmdesát
- Příběh 15. Před nebezpečím neutekl
- Příběh 16. Salonku se na letišti vyhnul
- Příběh 17. V letadle mi zakázali fotit
- Příběh 18. Černoška ho poznala
- Příběh 19. Prošel drsnou kontrolou
- Příběh 20. Bouře nad Chicagem
- Příběh 21. Večeře ve stylu domova
- Příběh 22. Vyrazil na hrob mafiána
- Příběh 23. Dostal dres z NHL
- Příběh 24. S Karlem v srdci Ameriky
- Příběh 25. Šerifové jej nechtěli pustit do haly
- Příběh 26. Oslnil sál i černocho Bobbyho
- Příběh 27. Dvojitý úspěch jej udělal šťastným
- Příběh 28. Nakupování a degustace s Felixem
- Příběh 29. Cesta mezi boháče
- Příběh 30. Pizza s koňakem
- Příběh 31. Vyspínal se Mistr do růžova?
- Příběh 32. Slavík skočil k plotně

- Příběh 33. Mušli si raději očichal
Příběh 34. Hlavně se neutopte
Příběh 35. Ani v síti neodpočíval
Příběh 36. Ledově dobrý Gott
Příběh 37. Zahrál si na barmana i opilce
Příběh 38. Zlatý hlas v ohrožení
Příběh 39. Inhaloval u rozbouřeného oceánu
Příběh 40. Nezapomenutelná hostina
Příběh 41. Kam zmizely obleky
Příběh 42. Karel na slavné pláži
Příběh 43. Čekal na fotografa
Příběh 44. Krásky mu padly k nohám
Příběh 45. Oslavu herce Murphyho odmítl
Příběh 46. Návrat do Velkého jablka
Příběh 47. Roztleskal i ministra
Příběh 48. Z gratulace se stala fraška
Příběh 49. Dostal svoji známku
Příběh 50. Radost i dojetí
Příběh 51. Dal šanci mladíkovi s velkým hlasem
Příběh 52. Udělal si radost lidovkami
Příběh 53. Koncert v nažhavené Levici
Příběh 54. Zpíval pro hasiče z Myjavy
Příběh 55. Svidník si podmanil
Příběh 56. Jel se poklonit hrdinům
Příběh 57. Kompliment ocenila fackou
Příběh 58. Oslavu rozhlasu si užil
Příběh 59. Nervózní start turné 2010
Příběh 60. Pokus o umění neoceníl
Příběh 61. Uvěznění ve výtahu
Příběh 62. Do Ostravy málem nepřijel
Příběh 63. Kalendář mu pokřtil boháč
Příběh 64. První setkání s rodiči
Příběh 65. Překvapení od nejstarší dcery
Příběh 66. Porušil vlastní pravidlo

- Příběh 67. Komplikace při natáčení
Příběh 68. Na sbor nezapomněl
Příběh 69. Lekce zpěvu v autě
Příběh 70. Roztancoval vlastní tchýni
Příběh 71. Stařenka na salaši
Příběh 72. Učitel dobrých mravů
Příběh 73. Stal se luxusním dárkem
Příběh 74. Degustaci musel opakovat
Příběh 75. Fanyнка jej málem zranila
Příběh 76. Předčítal z knihy pohádek
Příběh 77. Mariánci vykouzlil na tváři úsměv
Příběh 78. Koupil si lístek do první řady
Příběh 79. Poklonil se mu arcibiskup
Příběh 80. Natáčení se výrazně protáhlo
Příběh 81. Poslal obraz a zdravici
Příběh 82. Gott on the Präsident
Příběh 83. Málem ho ušlapali
Příběh 84. Dobyl Československo
Příběh 85. Bomba v hale nevybuchla
Příběh 86. Nepohrdl okousaným chlebem
Příběh 87. Pomohl fanynce a pak nadával
Příběh 88. Pusu si vybojovala
Příběh 89. V ledové hale nechtěl zpívat
Příběh 90. Zlínským přidal koledu
Příběh 91. Foták jsem doma nenechal
Příběh 92. Pomohli mi k nové smlouvě
Příběh 93. Šílená fanyнка přihlížela natáčení
Příběh 94. Za výpadek textu mě nechválil
Příběh 95. Věrné fanynky rozpálil v šatně
Příběh 96. Náročný přejezd v děsivé bouřce
Příběh 97. Uvězněn v horském hotelu
Příběh 98. Narozeninový koncert a průšvih s růží
Příběh 99. Z rockerů měl obavy
Příběh 100. Karel, Karel, Karel

- Příběh 101. Ztratil svůj zlatý hlas
Příběh 102. Rusko v ohrožení
Příběh 103. S Nohavicou ani pozdrav
Příběh 104. Zpíval v první třídě
Příběh 105. Rusky mu padaly na hrud'
Příběh 106. Z televize rovnou na sushi
Příběh 107. Hledal svoji propustku
Příběh 108. Šatny zdobené zlatem
Příběh 109. Procházku Kremlem si užíval
Příběh 110. Medaile i pusa od vojáka
Příběh 111. Ruský hrdina se poklonil slavíkovi
Příběh 112. Taxikář mě vozil zdarma
Příběh 113. Prezidentská pocta zpěvákovi
Příběh 114. Zdržel letadlo, aby vyhrál sázku
Příběh 115. Oldovo ruské přivítání
Příběh 116. Neférová reportáž v televizi
Příběh 117. Z koncertu Bubleho málem neodešel
Příběh 118. Vyděsil své fanoušky
Příběh 119. Obdivoval světovou legendu
Příběh 120. Vyfasoval klíč od Bratislavy
Příběh 121. Utajená schůzka
Příběh 122. Kačeny vyměnil za labuť
Příběh 123. Málem dostal bodýček
Příběh 124. Zval žhavou fanynku na pokoj
Příběh 125. Poklona od drsných hochů
Příběh 126. Plačícímu chlapci splnil sen
Příběh 127. Ozbrojence zadrželi na poslední chvíli
Příběh 128. Vtípek v šatně nedopadl dobře
Příběh 129. Obří plyšák
Příběh 130. Drsný vzkaz fanynce
Příběh 131. Infarkt nedostal
Příběh 132. Poslední setkání

NA CESTÁCH SE SLAVÍKEM

SLOVO AUTORA

Vážení čtenáři,
právě ve svých rukou držíte knihu, která je sbírkou vzpomínek na mé cesty s Karlem Gottem. Asi každého napadne otázka, proč jsem se k sepsání příběhů odhodlal. Drtivá většina Čechů, Moraváků, Slezanů, Slováků, Němců, Rakušanů, Rusů a dalších posluchačů zná zpěváka z koncertních pódii či televize.

Díky obrovskému štěstí jsem mohl s PANEM Gottem prožít neopakovatelné chvíle na různých místech světa. Po dlouhém uvážení jsem se rozhodl, že by byla škoda, aby zážitky i mé fotografie, které jsem jako novinář pořizoval vždy se svolením zpěváka, zůstaly jen v mé paměti a archivu. Samozřejmě si uvědomuji, že knihu budou číst kritici, kolegové, fanoušci zpěváka a snad i samotný Karel Gott. Příběhy, které jsou seřazeny chronologicky, nemají čtenáře přesvědčovat o pěveckých kvalitách čtyřicetinasobného Zlatého slavíka. Spíše zachycují Karla Gotta jako člověka v nahodilých situacích na různých místech světa. Právě tam, kde se běžní fanoušci podívat nemohli.

V úvodu knihy chci poděkovat Janu Ambrovi, Felixi Slováčkovi, Oldovi Havránkovi, Janu Adamovi a samotnému KARLU GOTTOVI.

Zvláštní poděkování patří všem kolegům z redakce deníku Blesk.

DODRŽEL SLOVO A OZVAL SE

V dospělosti jsem se poprvé s Karlem Gottem setkal v květnu 2003 v ostravské ČEZ aréně. Byl na turné s Helenou Vondráčkovou. Zpěváka jsem kontaktoval prostřednictvím jeho tehdejšího tajemníka JUDr. Zítka. Ten se mi ozval pár dní před koncertem, kdy mi přislíbil soukromou schůzku s Karlem po jeho vystoupení. Osobní setkání s idolem trvalo pár minut.

O rok později mě kamarád Mirek Frodl pozval na letní slavnosti do Kyjova. Asi vás nepřekvapí, že hlavní hvězdou večera byl Karel Gott. Před koncertem se strhla neskutečná průtrž mračen. Lidé v letním kině stejně jako já čekali, zda zpěvák opravdu vystoupí. Dodnes považuji za zázrak Karlův příchod před tisíce fanoušků. Jakmile začal zpívat, tak jako mávnutím čarovného proutku, přestaly z nebe padat provazce vody. Letní bouřka utichla. Pouze vzduch připomínal saunu. Karel netradičně po několika písních odložil sako a strhával publikum svými nestárnoucími hity k neutichajícímu potlesku.

Ve chvíli, když jsem fotil pod pódiem, mně Mirek řekl: „Až koncert skončí, tak dojde do sklípku pod radnicí.“ Netušil jsem, že byl pozván i samotný Karel, po jehož boku na jihu Moravy zářila krásná přítelkyně Ivana Macháčková. Protože jsem měl v Kyjově zařízený nocleh, tak jsem poprvé v životě vyrazil do sklípku. Vínečko i zábavu na jižní Moravě není třeba popisovat. Zpěvák se věnoval desítkám pozvaných hostů a s místní cimbálovkou si od srdce zazpíval lidovky. Ještě v ten večer slávik přislíbil organizátorům účast na podzimním natáčení televizního pořadu „Nikdo není dokonalý“. Ano, Kyjovákům se po celých desetiletích podařilo Karla Gotta dostat v krátké době dvakrát po sobě do svého města.

Natáčení pořadu bylo zábavné a měl jsem pocit, že se ani při opakovaných scénkách nikdo nenudil. Jiří Krampol si totiž nepozval jen Karla Gotta, ale též hereckou hvězdu Miroslava Donutíla. Večer se opět vzácní hosté přesunuli do sklípku. Kamarád tam pozval jako novináře i mě. Bylo zvláštní, že jsem při rozpravě s panem Donutilem či panem Krampolem mluvil klidně a rozvážně. Kdežto při rozhovoru s Karlem jsem byl nervózní a během minuty jsem mu popisoval svůj přestup z armády k novinám. „A ve kterých novinách píšete?“ ptal se mě tehdy zpěvák. Odpověděl jsem, že v regionální pobočce novin na severní Moravě a dal mu svoji vizitku. „Až budu mít cestu k vám, tak se určitě ozvu,“ pronesl zpěvák s úsměvem na tváři. Tehdejší partnerka si mě cestou na hotel dobírala, že se Karel určitě neozve. „Chtěl se tě jen zbavit,“ prohlásila. O pár měsíců později zjistila, že se spletla. V práci mi zazvonil telefon a v něm se ozval tolik známý hlas. „Dobrý den, tady Karel Gott. Slíbil jsem, že zavolám, pokud budu mít cestu k vám na Moravu. Začátkem července vystoupím v Prostějově v tenisovém klubu. Třeba se tam uvidíme,“ zaznělo v telefonu.

» První setkání s Mistrem mi zařídil JUDr. Zítka.

» Ve sklípku pod radnicí v Kyjově byl i Karel.

CENNÁ RADA JARDY JÁGRA

Tenisový klub Prostějov jsem jako novinářský elév neznal. Pouze jsem věděl, že existuje z období, kdy jsem v tomto městě působil v zásahovce vojenské policie. Několik dní před akcí jsem zavolał Karlovu řidiči Oldovi Havránkovi a zeptal se, zda by mi s Místrem domluvil první rozhovor pro noviny. „Uvidíme podle situace, ale pokusím se,“ prohlásil v telefonu Olda.

Do Prostějova jsem dorazil už po poledni. Zaakreditoval jsem se a procházel si neskutečný areál. Až na místě jsem zjistil, že jde o kolébkku českého tenisu. V klubu v ten den slavil desáté výročí Jágr team. Vidět na vlastní oči Jágra, Šlégra, Ručinského a další významné Čechy v čele s Karlem Gottem, oštěpařem Železným, desetibojařem Šebrlem a dalšími bylo pro mě, začínajícího novináře, snem.

Mezi stovkami hostů jsem poměrně dlouho hledal Oldu Havránka, který mě informoval, že rozhovor domluvil, ale uskuteční se až mezi generálkou a slavíkovým vystoupením.

Karel ke mně přišel zhruba o dvě hodiny později v dobré náladě. Po pozdravu mě usadil svojí velice oblíbenou větou: „O čem si se mnou vlastně chcete povídat? Vždyť já už jsem všechno tolikrát řekl.“ Čekal na mou reakci a nenápadně četl z mých grimas. Pohotově jsem vytáhl na papíru připravené otázky. Zpěvák si je prohlédl a navrhl: „Pojďme si k nim tedy sednout.“ Rozhovor jsem si nahrával na diktafon. Trval přibližně dvacet minut. V jeho závěru si Karel řekl o autorizaci. „Víte, občas člověk řekne myšlenku v určitém kontextu a ta může být nešťastně vytržena. Pošlete mi, prosím, rozhovor faxem. Případně bychom jej spolu upravili po telefonu,“ rozloučil se zpěvák.

Při čekání na Káju jsem vypil v tropickém dni dva litry koly. Proto jsem se v hotelu vydal hledat toalety. U nich mě odchytl nejslavnější český hokejista Jaromír Jágr. „Ty jsi z novin?“ zeptal se. „Ano,“ zněla má hrdá odpověď. „Máš velký štěstí, že můžeš dělat rozhovor s takovou legendou, jako je Gott,“ pokračoval útočník. „Je to můj první rozhovor s panem Gottem,“ řekl jsem směle. Jágr na slovní přihrávku reagoval jako na ledě: „Super. Když ho nepodrazíš, tak jich bude třeba jednou daleko víc.“

» Na první společný rozhovor rád vzpomínám.

» Rada Jardy Jágra se vyplatila.

AUTORIZACE SE PROTÁHLA

Druhý den jsem nemohl radostí dospat, abych získaný exkluzivní rozhovor přepsal. Důkladně jsem řadil větu za větou tak, jak mi ji Karel Gott řekl. V pondělí jsem po krátkém boji s faxem odeslal několik stránek otázek a odpovědí na Bertramku.

Po půlhodině mi zazvonil telefon. „Krásné ráno, tady Gott. V takovém formátu nemůže jít ten rozhovor ven. Musíme ho celý předělat. V Prostějově nebyl klid a některé věty nejsou úplně šťastné,“ pronesl zpěvák. Na mysli měl například větu: „A že těch černejch by se našlo.“ To v rozhovoru mluvil o talentech a slavných zpěvácích, kteří se prosadili či nemohli prosadit v USA. Po telefonu jsme upravovali otázku po otázce. Po necelé hodině jsme se rozloučili. „Díky za váš čas a zase třeba někdy na viděnou,“ zakončil hovor Kája.

Rozhovor byl úspěšný a vyšel v celé zemi. Přinesl také zásadní informaci. To, že zpěvák skončí, až mu dá publikum jasně najevo, že už o něj nestojí.

NEMOCNÉ DĚTI JÍM OTŘÁSLY

Další z mých prvních setkání s Karlem Gottem se uskutečnilo ve Fakultní nemocnici v Ostravě. Zpěvák tam dorazil přesně na čas. Ještě aby ne, když za volantem jeho mercedesu seděl Olda Havránek. Stále dobře naladěný chlapík, který mě vzal od prvopočátku pod svá ochranná křídla a dal mi spoustu cenných rad pro svět showbyznysu i médií. Na zpěváka čekala před pavilonem dětské onkologie Eva Pastušková ze sdružení Kiwanis. Karel seběhl pár schodů a už byl na oddělení u těžce nemocných dětí. Dvě hodiny si s nimi vyprávěl o své práci i zážitcích. Kromě úsměvů a dobré nálady jim rozdával řadu dáreků a všem zájemcům se podepsal. Po skončení návštěvy se rozloučil s vedením nemocnice a odjel s Oldou směrem do ČEZ arény. Já jsem spěchal do ostravské redakce, abych na pondělní titulní stranu stihl napsat o mimořádné návštěvě Karla Gotta v nemocnici.

O hodinu později jsem se vrátil do haly a ukazoval zpěvákovi, jak budou vypadat noviny. Nedočkal jsem se za článek s fotkou pochvaly ani kritiky. „Viděl jsi ty nemocné děti?“ zeptal se mě zpěvák. A hned pokračoval: „To je to nejhorší, co člověka může potkat. Když mu onemocní dítě. Po tom, co jsem tam viděl, se obávám, že se dnes nedokážu na to zpívání vůbec soustředit.“

Karel Gott před koncertem zmobilizoval všechny své síly, aby se od emocionálně silného zážitku oprostil. Jako skutečný profesionál nedal divákům prostor, aby si všimli, že má raněnou duši. Zpíval hit za hitem a na všechny působil uvolněně. Vrcholem koncertu byl jeho duet s rockerem Petrem Kolářem. Při předavcích hala vestoje tleskala a všichni hltali

fenomenálního Gotta. Po koncertu se Karel téměř hodinu popisoval. Následně odešel do šatny. Z ní jsem ho vyprovázel k autu, aniž jsem tušil, že mě po jeho boku čekají skutečné zážitky a dobrodružství. U otevřených dveří se ke mně otočil s nataženou pravicí. Krátké poděkování zakončil otázkou: „Proč se takové nemoci nevyhýbají alespoň dětem?“

» Před dětmi v nemocnici pokřtil kalendář.

MEDVÍDEK A OLDOVA SLABOST

O počítač, dva telefony a životní talisman přišla v práci mladá inženýrka Alexandra z Krnova. Zloděj jí z odstaveného auta vzal skutečně vše. Nebylo těžké vymyslet, jak udělat tmavooké brunetce radost. Samozřejmě jsem ji vzal na koncert Karla Gotta do Kroměříže.

V tašce jsem měl pečlivě ukrytou kopii medvídka, který Alexandru provázel u maturity i státnic na vysoké škole. Před koncertem jsem se na pár minut stavil u Káji Gotta v šatně. „Talisman moc rád předám. Přijdi i se slečnou inženýrkou do šatny o přestávce,“ odvětil s úsměvem ve tváři na mou prosbu Karel. Mladá žena byla před setkáním s populárním zpěvákem nervózní. Karlovi přinesla velikou květinu. „Taky pro vás něco mám,“ řekl brunetce zpěvák. „Pro mě?“ tázala se žena. To už Mistr z taštičky vytahoval medvídka. Inženýrka radostí zakřičela a skočila Kájovi kolem krku. „Děkuji vám. Děkuji. Kde jste ho našel?“ ptala se při pohledu na malého plyšáčka. „To víte, docela dost jezdím po světě,“ zasmál se Karel. Jakmile inženýrka odešla, prohlásil: „Tak takovou radost jsem opravdu nečekal.“

Zatímco se zpěvák chystal na druhou polovinu vystoupení, všiml jsem si, že jeho řidič Olda není v úplné formě. „Jsme dva dny na štacích. Moc jsem toho nenaspal. Tak jsem nějaký slabý,“ prozradil Olda. Nabídl jsem mu, že ho odvezu na kontrolu do špitálu, zda je v naprostém pořádku. „Dobře, ale až Karel půjde na plac,“ zakončil rozhovor Olda.

V nemocnici veledůležitého řidiče za čtvrt hodiny proklepli. Zjistili, že je lehce dehydratovaný, což způsobilo pokles jeho tlaku. Sestřičky přinesly Oldovi do ambulance

minerálku. Tu před nimi musel vypít. Z nemocniční budovy pak odcházel s dobrou náladou a svým pověstným humorem. V době, kdy se Kája převlékal v šatně, jsme dorazili zpátky ke kulturáku. Na dotaz, kde jsme byli, Olda svému šéfovi a příteli odpověděl: „Karle, s dvěma krásnými fanynkami.“

» Inženýrka Alexandra měla z talismanu radost.

NEPŘIJEL KVŮLI NEMOCI

Karel Gott navštívil drtivou většinu měst v celém Československu. Přesto do roku 2007 nebyl nikdy v Krnově. Od začátku roku jsem mu proto při každé příležitosti nenápadně povídal o skvělých Krnovských hudebních slavnostech v našem městě. Po roce zpěvák kývnul, že na slavnosti hudby dorazí.

Prodej několika set vstupenek na Káju trval ve městě tři hodiny. Lidé stáli před informačním centrem od páté hodiny ranní, aby se jim podařilo koupit lístek na legendárního Gotta.

O to větším šokem pro Krnovany bylo zjištění, že se zpěvák nachladil a vystoupení na poslední chvíli zrušil s příslibem náhradního termínu. Organizátorům se podařilo zajistit na závěrečný galakonzert slavností Petra Muka. Slavík do divadla zatelefonoval a omluvil se. Dlouhé tři týdny čekali úředníci a organizátoři, než jim Kája oznámil náhradní možný termín.

TANČIL PŘED SBORISTKAMI

Do Krnova zpěvák vyrazil tradičně s řidičem Oldou. Jejich limuzínu jsem čekal u Opavy, kde si Karel přese-
dl do mého vozu. „Máte tady moc krásně. Ta příroda, ten
vzduch. Ale cesty jsou tu samá zatáčka, jako na Ukrajině. Asi
jsem tady naposledy,“ řekl stroze a s vtípem na silnici z Opavy
do Krnova Kája. V autě se mě ptal na historii města. Nejvíce
ho zaujalo vyprávění o Sudetech, druhé světové válce i o tom,
že region navštívil před válkou Hitler. „U vás se taky vyrábí
varhany, že?“ zeptal se a zároveň si odpověděl zpěvák. „Cestou
do divadla pojedeme kolem továrny na jejich výrobu,“ upo-
zornil jsem legendu.

Když to vypadalo, že je zpěvák v nejlepší rozpoložení,
sdělil jsem mu, že bude mít za předskokana krnovský dívčí
sbor Ars Voce, který v roce 2005 zvítězil na neoficiálním mis-
trovství světa sborů v Anglii. „Mohl byste si s holkami zazpí-
vat „Včelku Máju“. Nacvičily si ji kvůli vám,“ prohodil jsem ke
zpěvákovi. Ten nápad okamžitě zamítl. „To není vůbec jedno-
duché secvičit se, aby to bylo perfektní. Doufám, že jsi to sbo-
ru neslíbil,“ kontroval Karel. Pouze jsem zavrtěl hlavou.

Při průjezdu městem zpěváka zaujal obrovský komín teplá-
ren, na kterém jsou namalováni létající draci. „Vypadá to jako
továrna na draky,“ zaujalo dílo slavíka. To už jsme projížděli
okolo firmy na výrobu varhan a pomalu se blížili k městskému
divadlu. Z obou vozů jsme vzali všechny věci a vydali se zadním
traktem do divadla. Tam zrovna zkoušel sbor Ars Voce s diri-
gentem Kamilem Trávníčkem. „Jde jim to,“ vysekl Karel poklo-
nu sboristkám. Jakmile krásné středoškolačky uviděly zpěváka,
začaly spontánně tleskat. To už si šly sednout do prázdného

hledišťe a pozorovaly Mistra při zkoušce. Ten zazpíval několik písní a přišla na řadu „Mája“. „Pane sbormistře, prý jste si ‚Včelku Máju‘ nacvičili,“ otočil se nečekaně slavík směrem k mladému učiteli. „Ano, ve vaší tónině,“ odpověděl sbormistr. „Dámy, když jste vydržely poslouchat moji zkoušku, tak pojdte rychle na plac a zkusíme si tu Včelku společně alespoň na generálce,“ nadhodil zpěvák k dívkám a jednou větou na jejich tvářích vyčaroval úsměvy.

Zatímco Karel Gott Band v čele s Pavlem Větrovcem hrál předeheru, pokusil se slavík před desítkami sboristek o taneční kreace. Dvakrát si sbor cvičně zazpíval legendární píseň s jejím nejslavnějším interpretem. Po zkoušce odešel zpěvák do šatny. Tam jsme si chvíli vyprávěli, když přišel s prosbou: „Mohl bys zajít pro pana sbormistra?“ A zapínal si obratně manžetové knoflíčky. „Mistře, chtěl jste se mnou mluvit?“ ptal se lehce nervózní dirigent. „Tu Včelku si společně dáme. Ale úplně nakonec, jako přídavek,“ překvapil Kamila Trávníčka zpěvák. Ten s aktuální zprávou odběhl do další šatny, ze které se ozýval radostný jásot středoškolaček.

Karel Gott si Krnov absolutně podmanil. Od poloviny koncertu vstávalo celé publikum a tleskalo. Vrcholem byla „Včelka Mája“, kterou zazpíval s místním, ale špičkovým českým sborem. Po koncertu jsem zpěváka s Oldou vyprovodil do Opavy, kde chtěl dotankovat palivo do mercedesu. Zpěvák si před půlnocí usmyslel, že si koupí svačinku na cestu domů. Čerpadlářka byla překvapená, když jí uprostřed noci občůdkem procházel tak slavný umělec. Všiml jsem si, že něco zběsile hledá. Mezi CD s muzikou hledala to pravé. „Mistře, že se mi podepíšete?“ poprosila Káju. „Moc rád a můžu znát prosím vaše jméno, abych mohl připsat věnování?“ odpověděl unavený, ale stále galantní tenor. Čerpadlářku dojal. Při loučení si vzpomněl na velké ovace. „S tím sborem to byl dobrý nápad. Myslím, že na nás v Krnově dlouho nezapomenou,“ dodal s podáním pravice.

» Kamil Trávníček ukázal slavíkovi noty.

» Věelka Mája byla zlatým hřebem večera.

ROZJÍMÁNÍ V PRÁZDNÉ HALE

Šok zažili cestující rychlíku Českých drah, který mířil z Prahy do Ostravy. Do jednoho z vozů totiž nastoupil na Hlavním nádraží v Praze i Karel Gott se svým manažerem Františkem Janečkem. Zpěvák v drtivé většině případů do Ostravy jezdil automobilem. „Byla to příjemná změna,“ pronesl v Ostravě na nádraží Karel Gott. Hlasového klidu před výkonem si ale příliš neužil, jelikož si pro podpis přišla celá řada cestujících. V Ostravě se po jeho boku mihla mladičká žena Olga Špátová, která pracovala na unikátním dokumentu „Fenomén Gott“.

Před nádražím Karla čekal jeho stříbrný mercedes s řidičem Oldou. Společně jsme zamířili do ČEZ arény na zkoušku. Matně si vzpomínám, že šlo skutečně o mimořádnou chvíli, kdy zkouška byla opravdu neverejná a v hale byli pouze lidé od produkce, Karel s kapelou Boom band a host Felix Slováček. Po zkoušce zbylo dost času a mě překvapilo, že zpěvák neodešel do šatny, ale sedl si nenápadně do první řady zcela vyliďněné haly. Chvíli jsem Karla pozoroval, pak se k němu přiblížil a drze se zeptal, zda jej mohu vyfotografovat. Originální snímek zpěvák okomentoval. „To ticho je v tak velké hale magické. Když vcházím ze zákulisí na pódium, tak nikdy nevím, kolik lidí přišlo a jak mě přijmou,“ řekl zpěvák.

Chvíli nato se zvednul ze židle a odešel do šatny, kde si tradičně opakoval písně s nejnáročnějšími či nejnovějšími texty.

Když Kája vcházel na pódium a hrála předehra první písně turné 2008 „Zpátky si dám tenhle film“, stále nevěděl, kolik lidí se na něj těší. Jakmile vyběhl po ocelových schůdcích na pódium, ozvalo se zaburácení tisíců příznivců, po kterém se zpěvák zeširoka usmál.

» V prázdné ČEZ aréně chvíli rozjímal.